

מסורת הש"ס

רבי ישמעאל ^(א) (וחכמים אומרים) אחד שבת ואחר חול משלש היה בא. שבת דמורה רבי ישמעאל מוצרי כרישא ובספיקא דקובה ^(ב) דפליגי רבי אליעזר ורבנן במתחלת ואמר רבא בגדולה דכילי מעלמא לא פליגי דסתמא לסיכון כי פליגי בקטנה ומקשי אביי אי אחת אחת גדולה ואחת קטנה אחת קטנה ואחת גדולה חזרי חזרי ליה לן גריסא זו כנויה ואיפסא גריסין בדמוכה הכא דהכא דמורה רבנן חזרי ליה לתימתי כרישא וכן הוה דמתן כפרק בתרא דראש השנה ^(ג) דף כט: אחת כינה ואחת כל מקום שיש בו ד' ^(ד)

10. וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר
תֹּאמַר בַּחֲנוּר וְכָל גֵּעִשָּׁה
כַּמִּדְרָשׁ וְעַל מִחְבַּת לִבְכּוֹן
הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לֹא תִדְוֶה
וַיִּקְרָא ט

הגהות הב"ח

אף כל ז' וכו' שני מינין הן. כלומר חלות ודקיקין האמורים ביקרא [ב] שני מינין ואין מאמרתי: שחור האמר

מפשיט את הפסח עד
החזה. מתחיל מרגליו
האחרונים עד החזה שיוכל
להניח לימוצים שהתקדש

בן כהנא: ורבי שמעון. אמר
 ר' יא חזי כחך בשמן לבל חד:
 ה"א. ולא אכל הפסח דווקא קאמר
 מנחם חלות ומנחם רקיקין: איבא
 בנייניהו דיעבד. לרבי יהודה דיליף
 שעמא מקרבן אחד (א) ה' דיעבד
 כשירות לר' יוסף דיליף ב' מנחלה
 וחורבה כ' היכי דבגלוה דהוא
 מנחת נדבה וחורבה דהיא מנחת
 חוטא אפילו דיעבד אס עירבן
 פסולות כדאמר" (ויקרא ה) לא ישים
 עליה שמן וקאן שס פסול הכי נמי
 חלות ודוקא דיעבד לא:
 חדרו עלך כל המנחות

הדרו עלך כל המנחות

רבי ישמעאל אומר העומר היה
בא בשבוע כ"ו. אם חל
ששה עשר להיות בשבת היה עומר
בא עשרון משלשה סאין שהיו קולרין
שלשה סאין שעורים ומניחין אותן בנפה
עוד י' משנין אותן עד שערון
מדין וכו'. אם חל ששה עשר

שיטה מקובצת

[א] אומר העומר: [ב] קומה
 ובשלים: [ג] עד החזה ושבת
 קטעו עד רוחם: פסחים דף
 פ"ה ע"ב: [ד] אפילון מחתן
 ומפרסין: [ה] מיני דבלי:
 [ו] מיני קרבן [ז] אף [ח]
 מנחה אשה תאמץ כהונה:
 [ט] אחד ולא שנים לכתחלה
 אחר דלא אף ריעבד שפיר
 דמי וליק: [י] טעמא
 כמלולא: [יא] עד שמעמין
 אחת עד עשרון: [יב] לית
 חשש דהא: [יג] דאש
 שיכול להוציא את האמורא:
 עד החזה הוציא ומתירא:
 [יד] פסח. והוא הדין לשעיר
 ההגלים או לכבשי העצרת
 אשם חן כשבת אין כישולם
 דהאש: ח"ח:

וכי נאמר קרבן קרבן שני פעמים והלא לא נאמר אלא קרבן אחד ונאמר בו חלות ורקיקין מעתה רצה להביא חלות מביא רקיקין מביא ⁶מחצה חלות ומחצה רקיקין מביא וכולן וקומץ משניהם ואם קמץ ועלה בידו מאחד על שניהם יצא רבי יוסי ב"ר יהודה אומר מגין לאומר הרי עלי מנחת מאפה שלא יביא מחצה חלות ומחצה רקיקין ת"ל יוכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל ענישה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אותה לו תהיה וכל מנחה כלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה מה וכל האמור למטה שני מינין חלוקין אף וכל האמור למעלה שני מינין חלוקין ורבי יהודה שפיר קאמר ר' שמעון אמר לך כיון דכתיב בשמן בשמן ר' שמעון אמר ר' שמעון בשמן הוא אמינא דווקא מחצה חלות ומחצה רקיקין אבל חלות לחודיהו ורקיקין לחודיהו אימא לא קא משמע לן רבי יוסי ב"ר יהודה היינו אבוא איבא בנייהו דאי עבד:

הדרן עלך כל המנחות

רבי ישמעאל אומר ^א עומר היה בא בשבת משלש סאין ובחול מנחש ^ב וחכמים אומרים אחד שבת ואחד חול *משלש היה בא רבי חנינא סגן הכהנים אומר בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל אחד ובקופה אחת ובחול בשלשה בשלש קופות ^ג ושלש מגלות וחכמים אומרים אחד ^ד שבת ואחד חול בשלשה בשלש קופות ובשלש מגלות: גמ' בשלמא רבנן קא סברי עשרון מובחר ^ה בשלשה סאין אתי ולא שנא בחול ולא שנא בשבת אלא רבי ישמעאל ממאי קסבר אי קסבר עשרון מובחר לא אתי אלא מחמש אפילו בשבת גמי אי משלש אתי אפילו בחול גמי אמר רבא קסבר ר' ישמעאל עשרון מובחר בלא שיראה אתי מחמש בללא רבא אתי משלש בחול מייחנן מחמש דהכי שביחא מילתא בשבת מוטב שירבה במלאכה אחת בהרקה ואל ירבה במלאכות הרבה אמר רבה ר' ישמעאל ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד דתניא ^ו ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט את הפסח עד החזה ^ז דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה יחכא עד שיפשיט את כולו מי לא אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה התם כל היכא דאפשר לא טרחין הכא גמי כיון דאפשר לא טרחין ממאי דלמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל הכא אלא דליכא ביוון קדשים אבל התם דאיכא ביוון קדשים איכא

משוּבַּח הַדָּבָר דְּהוּ עֲשְׂרוֹן מוֹבָחַר טַיִי שְׁאִין מִמֵּאִיל מְכַל סָאָה אֵלֶּה מַעַט אֲחוּזוֹ קֵלֶה דֵּק הַיּוֹנָה רֵאשׁוֹן: שְׁפַעֲמִים הִרְבֵּה שֶׁנֶּה בְּתַלְמֵהָה אֶחָת כְּגוֹן שִׁירָקֵד הִג' סָאִין פַּעֲמִים הִרְבֵּה: וְאֵל יִרְבֵּה בְּתַלְמֵהוֹם הִרְבֵּה: שְׁוֹמֵר: (ז' עַד הַחֹסֶם. יִשְׁכּוֹל לְהַוִּיל אֶת הַאִיּוֹמִירִים: לֹא טְרַחֲטִין. יוֹתֵר בְּשִׁנָּה: בְּזִיזִין קִדְשִׁים. חֲלִיזוֹ מוֹפִּ